

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

81 - 14

Hely

Idő

1958

Szerző: _____

Cím: _____

Tarján István : BUDAPEST

Forrás: _____

Petőfi Népe

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1958. 8. 10

Bölcsöm nem itt ringott, nem tebenned bontott
Rügyet ifjúságom.
Nem is szerettelek, hogyha láttam képed
Könyvekben, újságon.
Idegen volt nékem, még nem is oly régen
Kétes csillogásod,
A számtalan utca, — akár a csatorna,
Poshadtszagú árok.
Nem nékem szólt zene, fényes termeidbe'
A kacér, a csábos;
Nem ért a szívemig, mit Rólad egekig
Zengtek: álomváros.
Főváros voltál, csak nem az én hazámnak.
Üri-Magyarország
Tivornyázó vára, s — rongyosok tanyája,
Nyomorúság, kórság.
Mégis: házaidra mikor hullt a bomba,
Könnyeim peregtek;
Így foly könnye árja mostoha sírjára
Az árvagyereknek.
S ma, hogy im, itt állok, ujjongva kiáltok
A hegynek peremén.
Gazdagon, színesen, od'adó szívesen
Tárod magad elé:
Villanyosoros utcák nyakékük kibontják
Ódalenn a mélyben,
S jaj, be szép a zene, ami cseng fülembé
A csillagos éjben.
Nemcsak báltermekben, — gyárban, üzemekben
Dalol lenn az élet,
S hogy zsongnak a gépek — fülemnek-szívemnek
A legszebb dal, ének.

Utcádon ha járok, boldogan megállok
Egy-egy kirakatnál:
Enyéim csinálták, nekem is gyártották,
Mit az a bolt kínál.

S a játszótereken ezernyi gyereken
Vidul föl a lélek;
Tavaszkori fagyon bénult ifjúságom
Érzem, hogy föléled.

Emberek szemében látom, hogyha nézem
Magam ifjulását,
Épülő partokon, merész hídjaidon
Felívelő pályád.

Budapest! Szeretlek, mióta népemnek
Fővárosa lettél;
Ekköve hazámnak, — s minden proletárnak
Kenyeret teremtél.

Hozzad köt a sorsom. S virágát kibontom
Életem fájának;
Gyümölcsözzél te fa, minél többet, jobbat
A holnapnak, mának.

Építjük egekig szép emeleteid,
Meggyorsítjuk lépted,
S irtjuk a gazokat, akik itt romokat
Helyeden remélnék,

Kik szadista kéjjel, gyilkos szenvedéllyel
Gyümölcsünk levernék,
Hogy boruljál vérbe, miként negyvennégybe'
A bitorlók tették.

Budapest, nem hagylak! Vidámnak akarlak
Téged mindig látni;
Gazdagnak, erősnek, ifjúnak és bölcsnek,
Mivé csak tudsz válni.

És hogy az lehessél: odaállok büszkén
Azok seregébe,
Kik falaid rakják, s Benned hazám arcát
Látják megszőpülve.